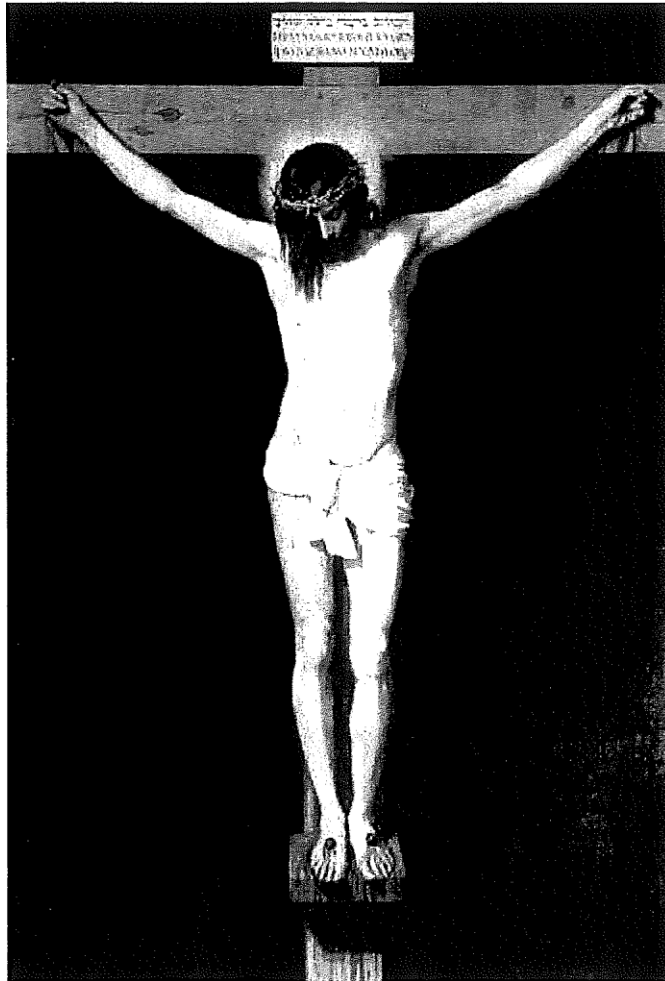

A KERESZTÚT

FULTON J. SHEEN

IMÁDSÁG A KERESZTÚT ELŐTT

*Ó, Uram Jézus, a függöny most felemelkedik a te megváltó
szereteted szörnyű és állandó drámáján.*

*És ahogy hallom a szavaidat: „Vedd fel keresztedet és kövess
engem minden nap, ”*

*Rémülten állok, nehogy túl nagy legyen a teher és túl keserű a
szégyen.*

*Bárcsak láthatnám, hogy a parancsod, hogy kövesselek a
Golgotára, nem csak a kegyetlen sors vastörvénye volt,
hanem az örök boldogság feltétele, talán
jobban meg tudnám tenni az utat.*

*De én félek, drága Jézusom,
hogy ha már itt vagy nekem, akkor semmi mást nem kaphatok.*

*Félelmemet oszlassa el, ha a halált az élet feltételeként látom.
Mert Pál apostolodon keresztül,
azt mondtad, hogy az út végén az öröm az, ami miatt
elviseljük a keresztet.*

Felveszem hát a keresztemet.

Ó, Jézus, miért kell szeretnünk téged?

Első állomás - Jézust halálra ítélik

(TÉRDRE BORULVA)

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

(ÁLLVA)

Pilátus, a hivatalban levő politikus, előlépett napsütötte oszlopcsarnokában. Jobbján ott állt Krisztus, az Igazságos, aki azért jött, hogy életét adja sokak megváltásáért. Balján Barabbás állt, a gonosz, aki lázadást szított és elvett egy életet. Pilátus arra kérte a csöcseléket, hogy válasszanak a kettő közül: „Kit akartok, hogy szabadon engedjem nektek, Barabbást vagy Jézust?”

Hogyan válaszoltam volna erre a kérdésre, ha azon a nagypénteki reggelen ott az udvaron lettem volna? Nem kerülhetem meg a választ azzal, hogy a kérdés csak a múlté, mert most is ugyanolyan aktuális, mint valaha. Az én lelkiismeretem Pilátus törvényszéke. Naponta, óránként és a nap minden percében Krisztus áll e bíróság előtt, mint erény, becsületesség és tisztaság. Barabbás pedig mint bűn, becstelenség és tisztátalanság. Valahányszor úgy döntök, hogy kimondom a szeretetlenség szavát, megteszem a becstelen cselekedetet, vagy beleegyezek a gonosz gondolatba, annyi szóval mondom: „Engedd el nekem Barabbást.” És Barabbást választani azt jelenti, hogy Krisztust feszítem keresztre.

Imádkozz értünk, Ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

(TÉRDELVE)

*Jézusom, életemben sokszor inkább Barabbást választottam, mint téged.
Nincs mód arra, hogy visszafordítsam azokat a döntéseket, de a lábadozhoz kell állnom, és bocsánatodért könyörögnöm.
De ez olyan megalázó, mert egy bolond ruháját viseled, és a kezekben hordod egy gúnykirály nád jogarát!
Olyan nehéz nekem vezekelnem, és beismerni, hogy bűnös vagyok!
Olyan nehéz veled együtt mutatkozni, te, aki a töviskoronádat viseled.
Nehéz! I De hadd lássam, Jézus, hogy nehezebb a töviskoronát viselni.*

*A keresztnél állt a gyászoló anya,
sírva, Jézus mellett, mindvégig.*

Második állomás - Krisztus magára veszi a keresztet

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A mi Boldogságos Urunk még csak negyven napja volt látogatója földünkön, amikor Simeon prófétai látomással kijelentette, hogy ez a Gyermeke egy napon az ellentmondás jelévé fog válni. Ez a nap most eljött, mert „eljött az övéihez, és az övéi nem fogadták be Őt.” Annak jelképeként, hogy a világ elutasította az Ő életadó üzenetét, ellenségei egy keresztet adtak Neki, amelynek egyik rúdja ellentétes, vagy ellentmond a másiknak: a vízszintes rúd a halált jelképezi (mert minden halál leterít és megaláz), a függőleges rúd az életet jelképezi (mert minden élet felemelkedik és felegyenesedik).

De Urunk egy isteni cselekedet által az ellentmondás jelét a megváltás jelévé tette, és a keresztet feszületté változtatta. A kereszt a fájdalom és a halál problémája; a feszület azonban a megoldás. Mert amikor az Isten-ember jelenlétével megneemesítette azt, kinyilatkoztatta, hogy a fájdalom az öröm feltétele, hogy a halál az élet előjátéka, és hogy ha nem vesszük fel saját keresztünket és nem követjük Őt, nem lehetünk az Ő tanítványai.

Imádkozz értünk, Ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Tudom, drága Uram, hogyan készülnek a kereszték.
A te akaratod a függőleges rúd; az én akaratom a vízszintes rúd. Amikor az akaratomat a te akaratoddal szembeállítom, keresztet vetek.*

Eddig a pontig, kedves Jézus, Semmi mást nem tettem, csak keresztet formáltam azzal, hogy nem engedelmeskedtem szent törvényednek és a saját önző vágyaimat érvényesítem. Add, hogy ne kelljen többé keresztre feszítenem téged., hanem ezentúl akaratom rúdját a te akaratod rúdja mellé helyezzem, és csináljak igát, amely mindig édes lesz, és terhet, amely mindig könnyű lesz.

*A szívén keresztül, az Ő bánatát megosztva,
Minden keserű gyötrelmét hordozva,
Íme, a szúró kard áthatolt.*

Harmadik állomás - Jézus először esik el

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Megváltónkat háromszor kísértették meg a hegyen, és háromszor esett el a Golgotára vezető úton. Így vezekelt a mi három bukásunkért - a test, a világ és az ördög kísértéseiért. Miután negyven napig böjtölt a pusztában, áldott Urunk éhes volt. A Sátán először a test részéről kísértette meg Őt azzal, hogy arra kérte, hogy tegye meg a természetes dolgot, amikor éhesek vagyunk, hogy hatalmával megparancsolja, hogy a kövek kenyérré változzanak. De a Mester megfeddte a Sátánt, mondván, hogy a szívünk vágyait kielégítő táplálék nem a testtől, hanem Isten Lelkétől származik.

Sokszor mi is kísértésbe estünk, hogy engedjük alacsonyabb rendű természetünk követeléseinek, amikor a léleknek kellett volna szolgálnunk. De isteni Mesterünkkel ellentétben mi elbuktunk, amikor a kegyelem készítése helyett a test készítéseinek engedtünk, és amikor azt tettük, ami természetes, holott azt kellett volna tennünk, ami természetfeletti. És sajnos, mindig azt tapasztaltuk, hogy az önző készítéseknél engedve inkább éhesek maradtunk, mint kielégültek. Az alacsonyabb rendű vágyak kenyerén senki sem élhet.

Imádkozz értünk, Ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

Amikor testi adottságomat a Sátán hatalma ostromozza, zárd el érzéseimet, Uram, hogy szem előtt tartsam, hogy testem a Szentlélek temploma, és hogy csak a tiszta szívűek láthatnak téged.

Add, hogy ezentúl e kereszt alatti bukás érdemei által megmeneküljek a test bukásától, / nem kőből készült kenyérral, / hanem az Élet Kenyerével.

*Ó, mily szomorú és fájdalmas
volt ez a nagyon áldott Anya,
Az Egyszülöttnek.*

Negyedik állomás - Jézus találkozik Boldogságos Anyjával

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A kánai lakodalomban, amikor Mária először vette észre a házigazdák zavarát, és megkérte isteni Fiát, hogy tegye meg első csodáját, ő így válaszolt: „Még nem jött el az én óráim.” De az ő kérésére előre vette az órát, és a vizet borrrá változtatta. Az Ő órája, mondta, „még nem jött el.” De az Ő órája az anyja órája is volt, és most eljött! Kánában a vizet borrrá változtatta. A Golgotára vezető úton a bor vérré változik. Ez a felajánlás ünnepélyes órája, amellyel egyesíti magát szeretett Fia szenvedésével, hogy megmentse a világot a bűn szörnyű kínjától és Isten szeretete megváltó borának hiányától. Ez volt az az óra, melyben a világ szeretetről alkotott elképzelése megfordult - melyben a Fiú szenvedésre hívta édesanyját. A szeretet tehát nem azt jelenti, hogy „birtokolni”; azt jelenti, hogy „legyen meg”. Ez önmagunk feláldozása a másikért. Soha egyetlen más ember sem szerette Jézust annyira, mint Mária; ezért azt kell mondanunk, hogy soha senki más nem szenvedett Jézusért úgy, mint Mária.

Imádkozz értünk, Ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

Mária, drága Édesanyám, a te bánatod órájában, drágán fizetsz a szeplőtelen fogantatásod kiváltságáért! Jelenlegi fájdalmaid a szülés fájdalmai, mely által az emberiség Anyjává válsz, ahogyan Betlehemben te lettél Jézus anyja, aki a te Elsőszülötted. Valójában te az én anyám is vagy. Taníts engem, Anyám, hogy lássuk, Jézus szenvedésre hívja azokat, akiket szeret. És add, hogy ahogyan Jézus szeretetének legjobb borát arra az órára tartogatja, amikor a legnagyobb szükségünk van rá, úgy tartson Ő is Téged közel hozzánk, amikor a legnagyobb szükségünk van rátok - minden megpróbáltatásban és kísértésben, de különösen a halál óráján.

*Jaj, a szív leborulásával Anyám alázatos,
a keserű szenvedés látta dicsőséges Fiát*

Ötödik állomás - Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet vinni

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A bűnös emberek nem pusztán halálát kívánták az áldott Megváltónak; ez egy különleges halál volt az ellentmondás jelére. Félve attól, hogy a kimerültség és a gyengeség megfosztja őket attól, hogy Őt, mint egy figyelmeztető zászlót, kibontsák a Golgota hegyén, arra kényszerítették Cirenei Simont, hogy segítsen neki a feladatában. Simon a keresztben csak egy gyalázatos fa terhet látott, de nem a világ bűneinek terhét. Ezért először nem szívesen lett a segítője. De néhány perc Jézus édes társaságában megváltoztatta hozzáállását; rabszolgasága szabadsággá, kényszere szeretetté, vonakodása pedig édes odaadássá változott.

Mi is olyanok vagyunk, mint Simon az első pillanatokban: tudunk Jézusról, de nem ismerjük Jézust. Félünk attól, hogy osztozzunk az Ő keresztjében, és ezért keveset szeretjük Őt, mert csak kevéssé ismerjük Őt. Túl gyakran ragaszkodtunk ahhoz, hogy az örömmel kezdjük, holott az örömmel kellett volna befejeznünk.

Imádkozz értünk, Ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

Add meg nekem, Ó, Jézus, hogy megértsem ezt a nagy titkot: hogy a Kereszt csak távolról ijesztő - hogy az árnyéka valóban szörnyűbb, mint a valósága - hogy a szilánkjai félelmetesebbek, mint a gerendái - hogy az egészet könnyebb cipelni, mint egy részét.

Te mondtad nekünk, drága Megváltónk, hogy mindannyiunknak naponta fel kell vennünk a keresztünket, és követnünk kell téged. Add, hogy amikor kereszt kerül közénk, ahogyan közted és Simon között is történt, talán hajlandó leszek a nyomdokaidba lépni, ahogy Simon tette, míg végül örökre fogságba esett fogoly leszek szerető kezében.

*Aki Krisztus drága Anyját nézi,
Aki oly csodálatos bajában, asszonytól született, ki ne sírna?*

Hatodik állomás - Veronika megtörli Jézus arcát

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Cirenei Simon segített Jézusnak a terhet cipelni. Számunkra ez annak jele, hogy minden ember a kereszthordozás magasztos hivatására van elhívva. Azon a rettenetes napon Veronika, egy nő sajátos látomásával, ránézett egy porral és vérrel szennyezett, zúzott arcra, és meglátta benne magának az Istenségnek az Arcát.

Nem törődve azzal, hogy mások mit gondolhatnak, egy kendőt érintett Jézus arcához, mintha csak emlékeztetne bennünket arra, hogy a Krisztus és köztünk lévő hasonlóság a szenvedésben és a bánatban a legtökéletesebb, az isteni Megváltó a Golgotára vezető úton ennek az isteni szomorú arcnak a lenyomatát hagyta maga után. Ezzel az egyetlen cselekedettel a mi áldott Urunk kinyilatkoztatta, hogy mi soha nem lehetünk hozzá hasonlóak sem születésének nemességében, amikor angyalok énekeltek a pásztoroknak, sem átlényegülésének dicsőségében, amikor arca olyan volt, mint a nap, és ruhája olyan fehér, mint a hó. Csak egyetlen módon válhatunk pontosan olyanná, mint Ő, mégpedig a szenvedés által.

Imádkozz értünk, ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

Uram, azon a napon, amikor újjászülettem vízből és Szentlélekből, a te kereszted képe rányomta bélyegét a lelkemre, és bánatod felirata a szívembe vésődött. Ma azt kérdezed tőlem: „Kinek a felirata van ráírva?”

Ha a tiéd, akkor hadd adjam meg Istennek azt, ami Istené.

Add, hogy Veronikához hasonlóan én is bátran vállaljak minden emberi tiszteletet, hogy magammal hordozzam képmásodat, nem fátylon, hanem szívem táblájára írva.

Add meg nekem a kegyelmet, hogy olyan legyek, mint te, hogy mások, akik között élek, meglássanak bennem valamit belőled, ahogyan a cselédlány látott belőled valamit Péterben.

Ha nem látják bennem szenvedésed jeleit, hadd lássák legalább a szereteted szikráit.

*Elutasítva az Ő népe bűneiért, látta, hogy Jézus védtelen,
látta, hogy tövisekkel, ostorokkal tépett*

Hetedik állomás - Jézus másodszor is elesik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A hegyen a második kísértésben az ördög azt kérte a mi Boldogságos Urunktól, hogy hagyja magát teljesen Istent, és ne törődjön saját magával, és ne gondoljon magára, mondván: „Vesd le magad, mert az angyalok majd segítenek neked.” De a Megváltó így válaszolt: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet”, emlékeztetve a sátánt és minket is, hogy Isten soha nem akaratunk ellenére ment meg minket, hanem csak akkor, ha együttműködünk az Ő kegyelmével.

Ez a kísértés nem a testtől jött, hanem a világtól, amely oly sokszor mondta nekünk: „Vessétek magatokat alá a bűn szikláira; adjátok át magatokat Istennek; Isten irgalmas, Ő majd felvisz, van még időd a bűnbánatra, Isten majd gondoskodik rólad.” És sokszor mi, a Mesterrel ellentétben, engedünk az ilyen suttogásoknak. Vétkezünk elbizakodottságból, aztán fél szívvel elhatároztuk, hogy megváltoztatjuk az életünket - és aztán megint vétkeztünk.

Imádkozz érettünk, Szentséges Istenanya...
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Drága Megváltó, a második bukásodnál te
vezekeltél a világ iránti túlzott szeretetemért
mert sokszor visszaéltem kegyelmeddel és jóságoddal,
hogy ismét vétkezzek.
Azzal, hogy újra felemelkedsz,
kiérdemelted számomra a kegyelmet, hogy ismét felemelkedjek,
és folytassam veled az utat a Golgotára.
Szabadíts meg a világ szellemétől. I Hadd lássam, hogy semmit sem használ
nekem, ha megnyerem az egész világot, és elveszítem halhatatlan lelkemet.
Azt mondtad nekem, hogy a világ gyűlölni fog, ha szeretlek.
Amikor a világ a legjobban megvet engem, azt kérem, hogy vigasztaljon az
emlék, hogy előbb gyűlölt téged, mint engem.*

*Szeretet és szent bánat kútforrása, Anyám!
Lelkem hadd kölcsönözzön valamit mélységes bánatodból!*

Nyolcadik állomás - Jézus szól a jeruzsálemi asszonyokhoz

Imádunk téged, Krisztus, és dicsérünk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A földi dolgok közül a legkevésbé önmagunkat ismerjük. Ezerszer jobban ismerjük mások bűneit és hibáit, mint a sajátunkat; és azonnal meglátjuk a szálkát felebarátunk szemében, de a gerendát a saját szemünkben nem. Ez a nagy igazság megvilágosodott a Golgotára vezető úton. A jeruzsálemi jámbor asszonyok, bár nem félték jámborságukat megmutatni az istentelen emberek előtt, csak a szenvedő Jézust látták, akit szerettek; nem látták a szerető Krisztust, aki értük szenvedett. Együttéreztek az ő fájalmával, de nem látták magukat e fájdalom okozójának. Bűneiket - és a miénket is - Ő vette magára. És mintha ezt az igazságot mindannyiunk számára tudatosítani akarná, szent szíve mélyéről ezek a szavak törtek elő: "Ne miattam sírjatok, hanem magatok miatt sírjatok."

Imádkozz értünk, ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

O Jézus, hadd lássam az összefüggést bűneim és a te kálváriád között.
Hadd ne sirassalak miattam, hanem érted sírjak.

*Hadd lássam, hogy ha kevésbé lettem volna büszke, a töviskorona kevésbé lett volna szúrós;
ha kevésbé lettem volna önző, a kereszt kevésbé lett volna nehéz;
ha kevésbé lettem volna bűnös, a Golgotára vezető út rövidebb lett volna.
Add meg nekem a kegyelmet, hogy sírjak bűneim miatt.
És legyen könnyeim forrása az örök öröm forrása, a te szereteted példáján keresztül.*

*Krisztushoz, tiszta érzelemmel, emeld fel bűnbánó szívem
áhitatát, Szeretetet olvasni minden sebből.*

Kilencedik állomás - Jézus harmadszor esik el

Imádunk téged, Krisztus, és dicsérünk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A harmadik kísértés a hegyen nem a test vagy a világ, hanem maga az ördög kísértése volt. A sátán arra kérte áldott Urunkat, hogy boruljon le és imádja őt, megígérve, hogy neki adja a föld összes királyságát. Jézus azonban azt mondta neki: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és egyedül neki szolgálj.”

Számtalanszor előfordult már életünkben, hogy az isteni kegyelem felbecsülhetetlen kincsét elcseréltük valamilyen múló játékra vagy élvezetre. Krisztussal ellentétben mi elhittük az ördög hazugságait, és elcseréltük az örökkévalóságot időre, a békét lelkiismeret-furdalásra, és Isten gyermekeinek szabadságát a bűn szörnyű rabszolgaságára. És minden alkalommal megtanultuk, hogy míg a sátán az örömök országát ígéri, valójában csak a boldogtalanság és a fájdalom pusztaságát adja.

Imádkozz érettünk, Szentséges Istenanya...
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

Sokszor, drága Jézusom, megígértem neked.

miután a test és a világ kísértésébe estem, hogy soha többé nem esem el.

A harmadik bukásod, drága Jézus, tanúságtétel arról, hogy én is beleestem az ördög csapdájába. De azzal, hogy újra feltámadtál, újabb okot adtál a reménykedésre.

Megtanítottál arra, hogy kétféle ember lehetek: olyan személy, aki elesik és lent marad, vagy olyan személy, aki elesik, de újra feláll. Ezzel a harmadik eséssel megváltottad számomra a kegyelmet, hogy minden egyes esésem után újra felemelkedjek. Az ördög feladná a világot, hogy engem a magáévá tegyen.

Az életedet adtad, hogy megtarts engem magadnak, hogy megmutasd nekem, hogy megéri megmenteni engem.

*Jézusnak ez az öt sebe,
Anyám, az én szívembe van írva,
mélyen, mint a tiédbe.*

Tizedik állomás - Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk téged, Krisztus, és dicsérünk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Isten viszonya az emberiséggel egy folyamatos eljárás, melyet az Ő túláradó jósága tart mozgásban. Az első kiáradás a dolgok létezésének megteremtése volt, és ez volt a Teremtés. A második kiáradás az volt, hogy elmondta irántunk való szeretetének titkát, és ez volt a Kinyilatkoztatás. Végül ez a határtalan szeretet eredménye lett a Megtestesülés. Ahogy Szent Pál írja, Isten „kiüresítette önmagát”, háttérbe szorította saját dicsőségét, és magára vette emberi alakját és az emberi szokásokat.

Most, a Golgotának nevezett hegyen Jézus nem csak isteni dicsőségét akarta kiüríteni, hanem lemondott minden földi birtoklásra való igényéről is. Őt, a mennyei csavargót, akinek nem volt hová lehajtania a fejét, megszabadították ruháitól, hogy a halálban ne legyen semmije, de mindent odaadjon.

Imádkozz érettünk, ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Jézus, én Megváltóm, / ha kiüresítetted magad, hogy isteni életet kapjak,
vajon nem az volt-e a szándékom, hogy én is beteljesedjek vele?
Add hát, drága Jézus, / hogy kiüríthessem magam az önzésből,
hogy betölthessen a te önzetlenséged; add, hogy kiüríthessem magam a bűnből,
és betölthessen a te kegyeiddel; és add, hogy kiüríthessem magamból a földiességet,
és betölthessen a mennyeiességgel. Szabadíts meg a világiasság ruháitól,
és öltöztess fel a keresztség fehér köntösébe. A földi dolgokban való szegénység által / gazdaggá
válhatok lélekben. Erősíts meg engem, hogy az áldozathozatalt szívesen fogadjam,
és a testi szenvedést elfogadjam, mint annak módját, hogy törlesszek neked
és csatlakozzam hozzád, / szenvedésed érdeméhez,*

*Te, aki Megváltód keresztiét hordozod, Te,
aki Fiad büntetését megosztod, hadd
osszam meg veled mindkettőt.*

Tizenegyedik állomás - Jézus a keresztre szögezik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Áldott Urunk utoljára száll fel a szószékre. Ezúttal nem Péter hajójára vagy a galileai hegyekbe, hanem a kereszt szószékére. Akárcsak a szavak, amelyeket onnan fog mondani, ez a szószék is ékesszó lesz, még akkor is, amikor az idő véget ér. A Prédikátor Isten élő Igéje; a gyülekezet katonákból áll, akik kockajátékot játszanak az ő beszegetlen ruhájáért, hitetlenekből, akiknek a szája a gyűlölet és a káromlás trombitája, és a három hűségese - Mária, Magdolna és János. Ez a három hűségese a három típusa a lelkeknek, akik mindig megtalálhatók a kereszt alatt; ők képviselik az ártatlanságot, a bűnbánatot és a papságot. Jézus utolsó szavai először a gúnyolódók és káromlók nevében hangzanak el: „Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek”. Ezután a bűnösökhöz szól: „Ma velem lesztek a paradicsomban”. Végül pedig a szentekhez: „Anyám, íme a te fiad.”

Imádkozz értünk, Szentséges Istenanya...
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Drága Jézus, a szavak, amelyeket a keresztről mondtál,
felfedik hatalmas szomjúságodat minden emberi teremtményed üdvösségére.
Példádból kezdem látni, hogy mi is a szeretet valójában,
és tudatosítani, hogy milyen gyakran feszítettem keresztre a szeretetet.
A kezeidet, melyeket felemeltél, hogy megáldj engem,
gyorsan odaszögeztem. Lábadat, melyek engem kerestek, amikor a bűn
csapdájába estem, vaskaróval átszúrtam. A te ajkaid,
melyek oly sokszor hívtak el engem a gonoszság ösvényeiről,
felhólyagosodtak a portól.*

*Megbocsátásod szavait csak most kezdem hallani. És kezdem megérteni, hogy
amikor a szívedet átszúrtam, a sajátomat szúrtam át.*

*Most tehát visszatérek a kereszthez, minden szenvedés kelyhéhez,
a szinte reménytelen bűnösök reményéhez. Állok kereszted alatt, Ó Uram,
hogy megtanuljam, hogy kevés idő kell ahhoz, hogy szentté váljak, viszont sok
szeretet.*

*Most már értem, hogy ha soha nem vétkeztem volna, akkor soha nem nevezhetnék téged
„Megváltónak”.*

Szűz, te legszebb szűz, a keserű

*bánat, melyet hordozol, tegyen rám
mély benyomást!*

Tizenkettedik állomás - Jézus meghal a kereszten

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A szenvedés nagy halotti máglyája fokozatosan kialszik, és az Istenember vére megszárad a keresztfán, elmúlásának jeleként. Ruháit a hóhéroknak, vérét a földnek, testét a sírnak, anyját Jánosnak, lelkét pedig Mennyei Atyjának adják át. Miután elmondta végakarata utolsó szavát, lehajtja fejét és meghal. Lelke leszáll a pokolba, és ottani kísérelője egy tolvaj. Most már mindennek vége. Isten bosszút áll a Sátánon és a bűnön.

Három dolog működött együtt az emberi faj kegyelemből való kiesésében: Ádám, az engedetlen férfi; Éva, a büszke nő; és a fa. Hogy ezt a kegyelmet visszaadja nekünk, Isten az engedelmes férfira, Krisztusra; az alázatos asszonyra, Máriára; és a keresztfára támaszkodott. De Krisztus halálának pillanatában az Ő diadala még rejtve volt az emberi szemek előtt. Egy gúnyos hang kiáltotta: „Másokat megmentett. Őt magát nem tudja megmenteni.”

Imádkozz értünk, Szentséges Istenanya...
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Ó, Jézus, milyen igazul tanítottál minket:
senki sem mentheti meg önmagát, ha mást akar megmenteni.*

Gyengeséged a halállal szemben

*csak egy jele volt annak az engedelmességnek, amelyet az áldozat törvénye megkövetel.
A fa levelei nem tudják megmenteni magukat, ha lehullásukkal a szárazakat és az ágakat akarják rügyezni. A makk nem mentheti meg magát, ha tölgy lesz belőle. És úgy tűnik, kedves Jézus, / hogy te sem tudnád magadat megmenteni a haláltól, ha meg akarnál menteni minket a bűntől. Legyen bennem örök szeretet a megváltás iránt, / amit te nyertél el számomra. És hadd emlékezzem mindig arra, hogy ha ebben az életben elfogadom a saját keresztemet, akkor - ó, legkülönösebb paradoxon - megmentem az életem az örökkévalóságra.*

*Így hordozhatom Krisztus szenvedését,
Vele maradhatok a szenvedésben,
és sebeit emlékezetemben őrizhetem.*

Tizenharmadik állomás - Jézus leveszik a keresztről

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Több mint harminc évvel korábban Jézus elhagyta Atyja mennyei otthonát, és erre a világra utazott. Úgy gondolhatunk rá, mint Isten Tékozló Fiára, aki elment egy idegen országba, és *önmagát* az ország népének javára fordította. Megnyitotta vak szemüket Isten világosságára, és megnyitotta fülüket az Evangélium szavaira. Végül egy kis földhalmon, a Golgotán odaadta testét és vérét e bűnös népért.

A keresztre feszítéses kivégzés után testét levéve édesanyja karjaiba helyezték, aki még mindig emlékezett arra, amikor először tartotta őt karjaiban Betlehemben. Lehetséges, hogy arra is emlékezett, hogy Jézus átszúrta kezét egykor az ökrök lehelete melegítette? Lehetséges, hogy szemei új könnyekkel teltek meg, amikor eszébe jutott, hogy egykor az Ő testét a sajátjából származó táplálékkal táplálta?

*Imádkozz értünk, ó szent Istenanya -
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.*

*Igen, Mária, ez nem Betlehem, hanem a Golgota.
Azokat a kezeket, amelyek egykor a bölcsék ajándékait
fogadták, most durva szög szúrta át.
A homlokon, amelyen az isteni fenség trónolt, most szúrós töviskorona
van. Azok a gyermeki lábak, amelyek egykor túl kicsik voltak ahhoz,
hogy elviseljék az isteni mindenhatóság súlyát, most ismét képtelenek
járni. Betlehem és a Golgota között, drága Mária, / a bűn szakadékai
húzódznak. Légy közbenjáróm az igazság és irgalom trónjánál, ó,
Fájdalmak Anyja és a bűnösök segítője. Most hozzád jövök, Mária, /
mint bűnbánó tékozló, ki akarom húzni szívedből a hét kardot.*

*Jézusom, a Te kereszted védjen meg engem,
és a Te anyád imája legyen a barátom:
Hagyj meghalni az ölelésedben.*

Tizennegyedik állomás - Jézust a sírba fektetik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged -
Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A világ kevés vendégszeretetet tanúsított áldott Urunk iránt, aki élet és halál ura. Az Ő születésére csak egy kezdetleges, állatok számára kialakított menedékhely állt rendelkezésre. Halálára a kereszt kemény ágát kapta, párnának pedig töviskoronát; kezeit és lábait pedig szögekkel tűzték bele ebbe az ágyba. Születésének dicsősége Izrael legkisebb városában volt elrejtve. Halálának értelme a világ legnagyobb városában volt elrejtve az emberi szemek elől. Idegen barlangban született, idegen sírba temették: így tanította Krisztus, hogy az emberi születés és az emberi halál egyformán idegen volt számára. Mert ezek a dolgok idegenek Istentől.

Imádkozz értünk, Szentséges Istenanya...
Hogy méltóvá váljunk Krisztus ígéreteire.

*Édes Jézusom, most már értem -
ahogy az élettelen testedet egy idegen sírjába helyezik -
hogy az élet törvénye egyben a halál törvénye
is; hogy mindannak, ami él, meg is kell
halnia;
és hogy semmi sem hal meg anélkül, hogy valami életre kelne.
Az életeddel megmutattad nekem, hogy ha nincs kereszt,
nem lehet üres sír; én, hogy ha nincs töviskorona, nem lehet mennyei
korona; én, és hogy ha a testet nem ostromozzák meg, soha nem dicsőülhet
meg. Feltámadásod örömevel előttem, erőt kérek, hogy elviseljem
keresztemet / és osztozzam szenvedésedben, a következő feltámadás
napjáig, / amikor / a mennyei Jeruzsálemben minden könny letöröltetik.
Imádkozom továbbá, Uram, / mindazokért, akiket ez a világ elutasít, és
akiktől megtagad minden vendégszeretetet. Fogadd be őket, szerető
Megváltó, országodba, ahol örökkön örökké uralkodsz. / Ámen*

*Mikor porba porom visszatér,
adj egy lelket, mely hozzád vágyik,
a Paradicsomban egy helyet. Ámen.*

**Imádság a keresztút után
(A pápa szándékára felajánlva)**

Drága Jézusom, te vagy Isten élő Igéje.

*Azt mondtad nekünk, hogy Isten Igéje olyan mag, amely csak akkor hoz életet,
ha a földre hull.*

Te vagy az örök élet magva, és haláloddal a földre estél azon az első nagypénteken.

De te azon az első húsvét vasárnapon dicsőséges életre keltél.

Megtanítottad nekünk, hogy a keresztény élet valójában egy meghalás ennek a világnak ebben a kálváriában, és hogy ez az élet csak előjátéka az örökkévalóságig tartó húsvétnek, amely a te mennyei országodban vár ránk.

Add, hogy az utolsó napon, amikor eljössz majd újra a menny felhőin, hogy megítéld az élőket és a holtakat,

a keresztedet viselve a bűn és a halál feletti győzelmed jeleként, talán képes leszek megmutatni neked a keresztemet, és hallani, hogy ezt mondd:

"Jöjjetek, ti Atyám áldottai,

az örökkévalóságtól fogva számotokra készített országba. "

Ámen, mi Atyánk ...

Üdvözlégy Mária ...

Dicsőség az Atyának ...

Fordítás: karizmatikus.hu, 2022